

skal kun sige, at jeg ikke har beklaget mig over, at Folk drikke Brændevin, men hvad jeg beklagede mig over, var, at Folk, som ikke have Raad til at drikke Brændevin og ikke have Raad til at betale en Skatteforhøjelse af et Par Kroner aarlig, drikke Brændevin og gøre det i et Omfang, som bidrager til, at de have mindre Raad til andre Ting, som ere mere nødvendige.

J. Pedersen: Jeg har ikke fundet Anledning til at blande mig i disse Dages Forhandlinger, og jeg skal heller ikke nu i nogen nævneværdig Grad forlange dem; jeg har ment, at det var bedst stemmende med de beskudte Forhold, hvorunder mine nærmeste Meningsfæller og jeg for Tiden befinde os her i denne Sal, at jeg nøjedes med andægtig at lytte til, hvad de ledende Magter fra de forskellige Sider havde at sige om de 4 forelagte Skattelovforslag. Jeg maa tilstaa, at det Indtryk, jeg har faaet af denne Forhandling, er ikke meget lovende, og jeg antager, at denne Opfattelse vil blive tiltraadt fra alle Sider. Paa den anden Side tror jeg dog, at det vil være for tidligt at opgive det hele eller betragte en fortsat Forhandling om disse Sager som haabløs. Vi befinde os jo i Efteraars-tiden, den mest triste Tid i Aaret, da de sidste Blade falde, og da vi staa umiddelbart forud for den Tid, da alle Livsmagter i Naturen lægges i Baand; det virker al Tid noget ind paa Sindene. Det er ikke aldeles umuligt, at naar man kommer lidt længere hen i Saisonen, kommer til den Tid, da Kræfterne igen begynde at bryde i Naturen, kunne Stemningerne muligvis ændre sig noget. — Det jeg egentlig bad om Ordet for, var for at sige noget, som strengt taget ikke hører hjemme her, men først senere, men da Spørgsmaalet om denne Sags Standsning eller fortsatte Behandling jo allerede tidligere har været til Diskussion, maa jeg kunne sige med det samme, at jeg vil anbefale mine Meningsfæller at stemme for denne Sags Overgang til 2den Behandling. Jeg vil ikke for Øjeblikket udtale noget som helst om, hvorvidt det til syvende og sidst maa anses for nødvendigt for overhovedet at faa Reformarbejdet paa Skatteområdet i Gang at gaa til en Brændevinsskat, eller om man mulig ikke paa anden Maade kunde komme til et nogenlunde tilfredsstillende Resultat. Men jeg vil paa den anden Side sige, at jeg kunde tænke mig, at der kunde komme en moderat Brændevinsskat i en saadan Forbindelse med Skattereformen i det hele, at jeg vilde være meget betænkelig ved at

standse det hele ved at stemme imod den. Jeg vil altsaa for mit Vedkommende ikke kunne afskære mig fra at forhandle videre om denne Sag, og jeg vil derfor anbefale, at man stemmer for den fortsatte Behandling af Loven. At standse Sagen paa dette Trin vilde, forekommer det mig, kun daarlig stemme med det, som jeg i alt Fald forstaar ved Forhandlingspolitik.

Madsen-Mygdal: Jeg ønsker endnu at gøre et Par Bemærkninger over for den højtærede Finansminister, forinden Forhandlingen slutter. Han udtalte, hvad der i og for sig er rigtigt nok, at det var ikke Spørgsmaalet, om jeg personlig mente, at der var andre Muligheder for en Kompensation end en Brændevinsskat, men det var Spørgsmaalet, om Folketinget havde andre Muligheder i 1897. Det var det, som det gjaldt om at faa besvaret, og der troede den højtærede Finansminister, at han var i sin gode Ret. Jeg vil alligevel bestemt sige til den højtærede Finansminister, at han har absolut Uret paa dette Punkt. Det var aldeles afgjort for Folketingets Flertal i 1897, at man kunde tænke sig forskellige andre Muligheder, og det var ikke blot afgjort for Folketingets Flertal, men det var afgjort for os allesammen. Jeg erindrer meget tydelig, at vi, mens vi sad i Toldkommissionen, tænkte os forskellige Muligheder; vi tænkte os Muligheden af, at hvis vi ellers kunde opnaa Enighed, kunde vi foretage forskellige Plytninger med Hensyn til de store fiskale Satser, Kaffetolden, Petroleumstolden, Ristolden og forskellige andre. Noget lignende have vi ogsaa været fortrolige med under Forhandlingerne paa Rigsdagen, saa det er ikke noget nyt, at man har kunnet tænke sig forskellige Muligheder. Og naar nu den højtærede Finansminister sagde, at det forbavtede ham, at jeg kunde antyde, at det skulde være muligt at kompensere paa selve Toldloven, kan jeg næsten fristes til at sige, at det forbavser mig at høre, at en Finansminister kan udtale sig saaledes. Ligeledes gaar det over min Forstand, at det i lige Maade skulde være saa urimeligt at tænke paa at kompensere med Indkomstskatten, eftersom vi — jeg kan gerne sige i en Menneskealder — har talt om den Ting at kompensere med Indkomstskatten, og eftersom vi i Toldkommissionen have bestemt os til et Forslag i saa Henseende. Nej, det, som vi have sagt hele Tiden, det, som Folketingsflertallet har sagt, og det, jeg har sagt i denne Sal, er dette, som jeg vil gentage paa ny: Viser